

Οικουμενικός Πατριάρχης για ελληνική γλώσσα: “Προσέφερε πάμπολλα και ανεκτίμητα στον παγκόσμιο πνευματικό πολιτισμό”

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Η Α.Θ. Παναγιώτης ο Οικουμενικός Πατριάρχης [κ.κ. Βαρθολομαίος](#) παρέστη και απηύθυνε χαιρετισμό στην εκδήλωση του Γενικού Προξενείου της Ελλάδος για τον εορτασμό της Παγκόσμιας Ημέρας της Ελληνικής Γλώσσας, το απόγευμα της Δευτέρας, 9 Φεβρουαρίου 2026, στο Πολιτιστικό Κέντρο της Ομογενείας στο ιστορικό κτήριο της Αστικής Σχολής Γαλατά, κατά την οποία την κεντρική ομιλία έκανε, για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά, η Ελλογιμ. κ. Μαρία Ευθυμίου, ιστορικός και ομότιμη καθηγήτρια πανεπιστημίου.

Στην ομιλία του, ο Παναγιώτατος επεσήμανε ότι κατά την ημέρα αυτή αποτίουμε φόρο τιμής στην ελληνική γλώσσα, “την «μητρική γλώσσα του πνεύματος», η οποία προσέφερε πάμπολλα και ανεκτίμητα στον παγκόσμιο πνευματικό πολιτισμό, στα γράμματα και τις επιστήμες”. Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στην σχέση της ελληνικής γλώσσας με την χριστιανική θεολογία.

Διαβάστε επίσης - Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας στην Κωνσταντινούπολη: Εκδηλώσεις τιμής στη «μητρική γλώσσα του πνεύματος»

“Ουδόλως είναι τυχαίον ότι η Ελληνική κατέστη η αξονική γλώσσα της χριστιανικής θεολογίας. Διά μέσου αυτής η Εκκλησία διετύπωσε την πίστη της και απευθύνηκε προς ευρύτερους κύκλους. Προφανώς, η σύζευξη φιλοσοφικής γλώσσας και θεολογίας δεν ήταν ακίνδυνη, αφού, όπως έχει λεχθή, «μέσα από τη γλώσσα διοχετεύεται ολόκληρος πολιτισμός». Με δεδομένη τη δύναμη αυτή της γλώσσας, ήταν πολύ δύσκολο η επίδραση του ελληνικού πνεύματος να παραμείνη μόνον στη γλωσσική επένδυση. Οι μεγάλοι Πατέρες της Εκκλησίας επέτυχαν όμως αυτόν τον άθλο, να αποφύγουν δηλαδή τον λεγόμενο «εξελληνισμό του Χριστιανισμού» και όχι μόνον να εκφράσουν με αξιοθαύμαστο τρόπο «μία εξ ολοκλήρου καινούργια εμπειρία» με τη χρήση φιλοσοφικής ορολογίας, αλλά και να

ανοίξουν νέους δρόμους και μια νέα οικουμενικότητα για τη φιλοσοφία, και να δείξουν τη δύναμη του ελληνικού πνεύματος και της ελληνικής γλώσσας. Είναι εντυπωσιακό το γεγονός ότι, στην Πατερική σύνθεση, φιλοσοφική γλωσσική επένδυση και θεολογικό περιεχόμενο αποτελούν ένα οργανικό σύνολο. Η θεολογία των Πατέρων της Εκκλησίας συνέβαλε καθοριστικώς στη διατήρηση και διάχυση του αρχαίου ελληνικού πνεύματος σε ολόκληρη την οικουμένη.”

Στη συνέχεια, ο Παναγιώτατος επεσήμανε ότι ελληνική γλώσσα και Ορθόδοξη πίστη ανήκουν στον πυρήνα της πνευματικής και πολιτισμικής ιδιοπροσωπίας του Γένους μας.

“Δεν παύουμε να τονίζουμε τη συμβολή της Εκκλησίας, από την πρωτοχριστιανική περίοδο, τα βυζαντινά και μεταβυζαντινά χρόνια, μέχρι και σήμερα, στη διαμόρφωση, στη διάσωση, τον εμπλουτισμό και τη διάδοση της ελληνικής γλώσσας. Ίδρυσε σχολεία και Ακαδημίες, δίδασκε τη γλώσσα μας με τη λατρευτική της ζωή, την υμνολογία και τη θεολογία της. Αυτή η γλώσσα ακούγεται και σήμερα στις εκκλησιαστικές ακολουθίες, μας συνδέει με το παρελθόν και μαρτυρεί τη συνοχή, τη συνέχεια και την ενότητά της. Υπενθυμίζουμε τα λόγια του Ζήσιμου Λορεντζάτου: «Μονάχα μέσα από την πίστη και τη γλώσσα μας σωθήκαμε ως σήμερα, και μονάχα μέσα από αυτά τα δύο θα σωθούμε αύριο».

Ποτέ στην ιστορία του Γένους μας δεν έσβησε ο λύχνος του αρχαίου ελληνικού πνεύματος. Αποτελεί πραγματικό θαύμα το γεγονός ότι τον λύχνο αυτό τοποθετούσαν επί την λυχνίαν Πατέρες και Διδάσκαλοι της Εκκλησίας. Ο λαός μας ζούσε την ελληνικότητά του μαζί με τη βίωση της Ορθοδοξίας. Και σήμερα, όπως γράφει ο μακαριστός Μητροπολίτης Περγάμου Ιωάννης, «όσο πιο πολύ αντλούμε από τον εαυτό μας και την ελληνικότητά μας, τόσο πιο πολύ πίνουμε το νερό της Ορθοδοξίας»”.

Σε άλλο σημείο του χαιρετισμού του, ο Παναγιώτατος είπε:

“Είμαστε βέβαιοι, ότι και εσείς, όλοι και όλες αισθάνεσθε υπερήφανοι για τη γλώσσα μας , τη γλώσσα των προγόνων μας και τη δική μας, τη γλώσσα των γηγενών κατοίκων της Πόλης του Κωνσταντίνου, τή γλώσσα της Ομογενείας, που είναι φορέας και εκφραστής του ήθους και του πολιτισμού του προσώπου, της ελευθερίας ως πίστης και αγάπης στην αδιάσπαστη ενότητά τους.

Καυχόμαστε για την υπέροχη γλώσσα στην οποία γράφτηκαν έργα ασύγκριτα και ανεπανάληπτα. Αυτή τη γλώσσα που, και στην εποχή μας, αποτελεί πηγή έμπνευσης και πυξίδα πνευματικού προσανατολισμού για αμέτρητους συνανθρώπους μας σε ολόκληρη την οικουμένη. Χαιρόμαστε για το ότι τα έργα των Αρχαίων φιλοσόφων και ποιητών κοσμούν τις βιβλιοθήκες της οικουμένης, μελετώνται και συζητούνται, για το γεγονός ότι χιλιάδες ελληνικών και ελληνογενών λέξεων και όρων συναντιούνται στην ορολογία των επιστημών και στις γλώσσες του κόσμου.” [**\[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΟΜΙΛΙΑΣ ΕΔΩ\]**](#)

Ο Πατριάρχης συνεχάρη τον **Εξοχ. Πρέσβυ κ. Κωνσταντίνο Κούτρα**, Γενικό Πρόξενο της Ελλάδος, για την πρωτοβουλία της εκδηλώσεως, καθώς και την Ευγεν. κ. Μαίρη Κομοροσάνο, Πρόεδρο του Ιδρύματος Αστικής Σχολής Γαλατά, και καλωσόρισε με εγκαρδιότητα την Ελλογιμ. Πανεπιστημιακό κ. Μαρία Ευθυμίου. Με αφορμή το εφετινό θέμα της ομιλίας της κ. Ευθυμίου, «Ρωμαίος – Ρωμιός: ιστορικές συντεταγμένες ενός προσδιορισμού», την οποία πραγματοποίησε αμέσως μετά, ο Παναγιώτατος σημείωσε: *“Για εμάς προσωπικώς, οι έννοιες Ρωμιός και Ρωμιοσύνη εκφράζουν την παγκοσμιότητα του ελληνικού πνεύματος στη σύζευξή του με την Ορθόδοξη χριστιανική οικουμενικότητα, όπως αυτές βιώνονται στην καθ’ ημάς Ανατολή”*.

Τον Οικουμενικό Πατριάρχη και το πολυπληθές ακροατήριο καλωσόρισε ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη, ο οποίος, μεταξύ άλλων, υπογράμμισε την παγκόσμια αναγνώριση της συμβολής της ελληνικής γλώσσας, ενώ ιδιαίτερη αναφορά έκανε στο έργο των Ομογενειακών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της Πόλεως και της Ίμβρου, καθώς και στην ουσιαστική προσφορά των εκπαιδευτικών που εργάζονται σε αυτά. **Ευχήθηκε δε την επαναλειτουργία της Ιεράς Θεολογικής Σχολής της Χάλκης.**

Παρέστησαν Αρχιερείς του Θρόνου, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Μ.τ.Χ.Ε., Εκπαιδευτικοί των ομογενειακών σχολείων, και μεγάλο ακροατήριο.

